

KÖDBEN IS CSODÁLATOSAK A KEVÉLYEK

Óbudáról túráztunk

A harmadik kerület nem csak évezredes történelme, épített környezete, gazdag kulturális élete miatt számít a főváros egyik ékkövének, hiszen természeti adottságai is kiemelkedők. Bár tél van, mégis egy kirándulást ajánlunk olvasóinknak. Kalauzunk Galgóczi Tamás geográfus, síoktató és vitorlás versenyző, aki a környékbeli hegyeket legálább úgy ismeri, mint a pesti romkocsmákat.

Mivel téli túránkra ezúttal vasárnap került sor, jómagam egy meglehetősen eseménydús szombat estével a hátam mögött, kissé viharverten kászálódtam le Csillaghegyen a HÉV-ről. Szerencsére a Váróterem nevű barátságos találkozási pont ajtaján belépve a mosolygó túratársak gyorsan elfeledtették az éjszaka megpróbáltatásait. A kandallóban ropogott a tűz, és a kiszolgálás is első osztályú volt. A szívélyes fogadtatás, továbbá egy pohár hideg sör és egy presszókávé percek alatt elűzte a macskajajt. A Nagy-Kevélyre készülve fontos a megfelelő akklimatizáció!

Az alaptábort elhagyva piros jelzésen kezdtük meg utunkat. Előttünk, fölöttünk az egykori kőbányások okozta jól ismert tájsej kontúrjai rajzolódottak ki, de mi ezúttal nem a Róka-hegyi kőfejtő, hanem az erdő felé vetjük az irányt. Nem telt el tíz perc, és máris sűrű rengetegben gyalogoltunk felfelé. A meleg télikabátok gyorsan a hátizsákokba kerültek. A meredek kaptatót követően a terep hamar szelídebbé vált, néhány tisztás után, kijutva az erdőből hamarosan egy lovardához értünk. Két hátsarogvest mellénk is szegődött némi harapnivaló remé-

nyében. Vigyázva dugták előre a fejüket, hiszen ők már tudták, amit fotósunknak akkor kellett megtapasztalnia – rázós dolog a villanypásztor. A patásokkal történt rövid ismerkedés után szántóföldek és hétvégi nyaralók szegélyezte dózerúton baktattunk tovább célunk, a Kevély-csoport irányába. Ahogy nőtt a magasság, úgy vált a köd is egyre sűrűbbé, sejtelmes hangulatot kölcsönözve ezzel a téli tájnak. Mire az Ezüsthgyi bányához értünk, a látótávolság 100 méterre csökkent. A kőfejtő grandiózus méretei lenyűgözőek, a feltárás teljes magassága eléri a 25 métert. A 30 millió évvel ezelőtti sekélytengerben keletkezett homokkővet hosszú ideje bányászták a környék lakói, melyből kiváló minőségű malomköveket faragtak. Erre utal a szomszédos Üröm község középkori (Oerm-Üröm) neve is, ami az őrlés szóra vezethető vissza. Tovább kapaszkodva a piros jelzésen, felfelé az ösvény váratlanul összeszűkül, a táj pedig egyre vadregényesebbé válik. A bányaudvar feletti dombról tiszta időben pazar kilátás nyílik, viszont jelen helyzetben inkább közvetlen környezetünk csodáival voltunk elfoglalva. A gerincen haladva az út mindkét oldalán elhagyott

kőfejtők negatív formáit figyelhetjük meg. Ezek mára jórészt benövényesedtek. A hárshegyi homokkő és a telepített fenyves savanyú aljzatot alkotnak, ami kiváló élőhelyet biztosít számos mohafaj és zuzmó számára, melyek néhol összefüggő zöld szőnyegként borítják a felszínt. Az örökzöldeket fokozatosan cseres-tölgyes váltja fel, lábunk alatt pedig megjelennek a triász korú (210–220 millió éves), márványsimára koptatott mészkő és a könnyen aprózódó dolomit szikláit. A csúcs felé vezető úton a közelmúltban épült fedett pihenőhelyet találunk. Kiváló helyszín az elemőzsia elfogyasztásához, köszönet érte a Nagy-Kevély barátainak! Minket azonban vitt tovább a lendület, nem is álltunk meg az 535 méter magas hegy tetejéig.

„A 30 millió évvel ezelőtt sekélytengerben keletkezett homokkővet hosszú ideje bányászták a környék lakói, melyből kiváló minőségű malomköveket faragtak. Erre utal a szomszédos Üröm község középkori (Oerm–Üröm) neve is, ami az őrlés szóra vezethető vissza.”

A csúcshoz közeli sziklákról jó időben csodálatos panorámában gyönyörködhetünk. Körbetekintve a Dunát, a Budai-hegységet és a Pilis fontosabb bérceit láthatjuk. A táj felhőbe burkolózva fogadott, hiába készültünk távcsővel, térképpel, tájolóval a távoli csúcsok beazonosításához. A ködben felsejlő ódon sziklafalak meredélye pedig óvatosságra intett, miközben a szakadék peremén üldögéltünk. Lassan előkerültek a szendvicsek és az italok is a zsákokból. Felkészültünk a lefelé vezető út sok helyen csúszós, sziklás terepviszonyaira.

Fél óras testi-lelki felfrissülést követően kezdtük meg az ereszkedést a Kevély-nyereg irányába, ahol korábban patinás turistaház fogadta az ide látogatókat. Az 1928-ban felavatott 5 hálószobás, manzárdos, ebédlős, 60 férőhelyes

